

El 2007 ha estat l'any del centenari de l'Institut d'Estudis Catalans. Malgrat que l'estructuració de l'IEC en seccions –com ara la científicotecnològica, dins la qual s'emmarca la Societat Catalana de Física– sigui més moderna, l'esperit *científic* ja estava ben present en el moment de la seva constitució. Ens ho testimonia, per exemple, la creació de l'Estació Aerològica de Barcelona, que més tard es va transformar en el Servei Meteorològic de Catalunya. Els centenaris, com aquest de l'IEC, són un bon moment per aturar-se no només a reflexionar sobre la transcendència del fet commemorat sinó també per meditar sobre la seva projecció cap al futur. Tots els físics tenim encara ben viu el record del 2005, any del centenari dels famosos articles d'Albert Einstein als *Annalen der Physik*, declarat Any Mundial de la Física. Recordem que la Revista de Física se sumà a la commemoració amb l'edició d'un número especial i es feu ressò, també, de l'impacte mediàtic que la física adquirí al llarg d'aquell any (editorial núm. 30)

Aquest any 2007, amb motiu del centenari de la creació de la Junta para la Ampliación de Estudios e Investigaciones Científicas de Madrid, ha estat declarat pel Govern espanyol, i amb el suport del Congrés de Diputats, Any de la Ciència, amb un notable calendari d'activitats en molts àmbits que tendeix tant a acostar la ciència al públic en general com a promoure'n el desenvolupament. Paral·lelament, commemorant d'una banda el centenari de l'IEC i, d'altra banda, el centenari de la concessió el desembre del 1906 del Premi Nobel de Medicina a Santiago Ramón y Cajal, el qual havia iniciat precisament a Barcelona els seus estudis d'histologia, l'Ajuntament de Barcelona ha impulsat el programa Barcelona Ciència 2007. En paraules de l'alcalde de la ciutat, la pretensió d'aquest programa ha estat «que la ciència penetri en la societat i que la societat se sumi activament al debat científic que avui, quan el coneixement voreja límits abans impensables, és més necessari que mai».

Aquests dies, també, hem viscut la 12a Setmana de la Ciència a Catalunya, centrada enguany a incidir en aspectes relacionats amb el canvi climàtic, tema d'una àmplia repercussió mediàtica. En paraules textuais del document de presentació: «Novament, tornem a ser prop d'un centenar d'entitats del Sistema Català de Recerca i Innovació les que treballem en conjunt per a una divulgació científica innovadora, dotada de fórmules originals de transmissió del coneixement properes al seu receptor: la societat».

Malauradament, resulta del tot descoratjador que just al final de totes aquestes manifestacions ens arribin informes que evidencien un alt grau de fracàs escolar en l'ensenyament secundari al nostre país. Un fracàs que repercuteix en la formació general de l'estudiant, però que és especialment greu en les disciplines científiques i matemàtiques. Malgrat tot, però, ens resulta difícil de creure que tots els esforços que s'han fet i s'estan fent per acostar la ciència a la societat en general i als estudiants en particular hagin estat completament en va.

Des de la *Revista de Física* volem continuar apostant per la divulgació de la ciència i continuem mantenint obertes les nostres pàgines a totes les activitats dirigides a la difusió, al coneixement i a l'estimació de la física en tots els nivells educatius. I és que, en aquest sentit, creiem que activitats com ara el 4t Dia de la Ciència a les Escoles o el seminari «Les ciències i els infants», que té lloc des de l'any 2005 al Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya a Terrassa, són un bon model d'actuació des de la mateixa base, la formació dels mestres i l'educació dels infants. Tot un repte de futur.